

Arrest

nr. 174 253 van 6 september 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 25 maart 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 februari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 mei 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 juni 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. MOSKOFIDIS en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Iraakse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Bagdad, waar u uw hele leven hebt gewoond. U zou een aantal jaar geleden uw geloof hebben verloren en sindsdien door het leven gaan als atheïst. U zou daardoor ook een jaar geleden problemen hebben gekregen met uw oudste broer (Safa) die niet kon verdragen dat u atheïst was. Dicht bij uw woning was men een moskee aan het bouwen en uw broer zou zich geschaamd hebben dat u niet wou gaan bidden. Omdat u niet wou bidden, heeft u toen ook aan uw broer gezegd dat u geen moslim meer bent. Uw broer wou u daarop meenemen naar de moskee om een oplossing te zoeken, maar u weigerde. Daarop zou u grote ruzie hebben gehad met uw broer en kwam het tot een vechtpartij.

Hij heeft u toen ook uit het huis gezet waardoor u bij een vriend moest gaan wonen. U bent daar toen even blijven wonen tot uw moeder -die op sterven lag- vroeg om terug naar huis te komen. Zes dagen voor haar overlijden keerde u terug naar huis. Ze waarschuwde u dat mocht ze sterven, u beter niet thuis bleef wonen. Nadat uw moeder overleden was, betrapte uw broer u toen u in uw kamer alcohol aan het drinken was. Opnieuw kwam het tot een grote ruzie. Er werd opnieuw gevochten en hij bedreigde u ook met de dood. Daarop trok u voor de tweede keer richting het huis van een vriend. U zou er een week verblijven alvorens eind juni Irak te verlaten. Via Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Hongarije en Wenen kwam u aan op 29 juli aan in België waar u nog dezelfde dag asiel aanvraagde.

Ter staving van uw asielrelaas legde u de volgende originele documenten neer: uw identiteitskaart, nationaliteitsbewijs, rijbewijs en uw diploma's van uw universitaire opleiding (inclusief Engelse versie). Verder legde u ook een kopie neer van de woonstkaart van uw moeder, de voedselrantsoenkaart en een bewijs van tewerkstelling in het wisselkantoor van uw broer Haider.

B. Motivering

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) vast dat u noch de status van Vluchteling, noch de Subsidiare Beschermingsstatus kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiare Bescherming aannemelijk te maken en wel om volgende redenen. Algemeen dient het CGVS vast te stellen dat uw verklaringen op verschillende vlakken aan logica ontbreken en niet éénduidig zijn waardoor de geloofwaardigheid er van ernstig wordt ondermijnd. Nochtans kan van iemand die zich beroept op een afkeer van godsdienstig extremisme en zichzelf een atheïst noemt, redelijkerwijze verwacht worden dat hij daar voldoende duidelijke verklaringen over geeft. Dit is des te meer zo gezien u uit een religieuze samenleving komt én eveneens een religieuze familie waar u als niet meer gelovige problemen zou hebben gekend.

Vooreerst slaagde u er niet in om duidelijk te maken wanneer uw problemen zouden gestart zijn.

Zo verklaarde u bij DVZ aanvankelijk dat uw problemen zijn gestart toen u atheïst bent geworden (Vragenlijst CGVS, Vraag 3.5). Volgens uw verklaringen ten aanzien van het CGVS zou dat dus **ongeveer drie tot vijf jaar geleden** moeten zijn. Op het CGVS bevestigt u aanvankelijk ook dat u atheïst bent geworden in 2010 (Gehoorverslag CGVS, dd. 18 januari 2016, p. 15). Later verklaarde u dat u het niet zeker wist, maar dat het ongeveer 2010 was (CGVS, p. 31). Nochtans verklaarde u tijdens het gehoor op het CGVS eveneens dat uw problemen **ongeveer jaar geleden zijn gestart en dat u voordien eigenlijk geen echte problemen kende** (CGVS, p. 31). Toen u hiermee geconfronteerd werd vermeldde u dat er toen kleine problemen waren en dat u die kon vermijden **door te zwijgen** (CGVS, p. 42). Nochtans vermeldde u eigenlijk bij DVZ dat u net problemen kreeg omdat u **uw mening uitte** (Vragenlijst CGVS, Vraag 3.5). Toen u hiermee werd geconfronteerd, ontweek u de vraag. U zei enkel dat u vooral problemen kende met uw broer (CGVS, p. 42), hetgeen geen afdoende verklaring is voor de vastgestelde tegenstrijdige verklaring.

Daarnaast legde u geen éénduidige verklaringen af over de relatie met uw broer(s), nochtans een kernelement in uw relaas. Zo verklaarde u bij DVZ dat u problemen had met uw broers en vooral uw oudste broer, Safah (Vragenlijst CGVS, Vraag 3.5). Echter, tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde u dan weer dat u geen problemen had met de andere broers (CGVS, p. 34). Toen u hiermee geconfronteerd werd, bevestigde u opnieuw dat u enkel problemen had met de oudste. Maar u corrigeerde zich later. U zei dat de andere broers niet meer met u wilden spreken (CGVS, p. 34). Hetgeen opmerkelijk is, aangezien u zelf verklaarde dat u tot kort voor uw vertrek met uw broer samenwerkte (CGVS, p. 11, 34). Over datzelfde werk verklaarde u overigens eerst dat u tot vlak voor uw vertrek daar werkte, maar verbeterde u zichzelf nadien en meldde u dat het tot twee weken voor de dood van uw moeder was. Wanneer dat was kon u helaas niet vertellen (CGVS, p. 11).

Aldus kon u eigenlijk ook geen duidelijkheid scheppen met wie u nu eigenlijk problemen kende.

Zo verklaarde u tijdens het gehoor met DVZ dat u door uw familie gedwongen werd om te bidden en deel te nemen aan religieuze ceremonies (Vragenlijst CGVS, Vraag 3.5). Echter, tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde u vreemd genoeg dat u eigenlijk geen problemen had met uw familie, enkel dat zij u vriendelijk vroegen om te bidden (CGVS, p. 34, 42). Toen u hiermee geconfronteerd werd verklaarde u vooreerst dat als uw oudste broer iets zegt, het is alsof de hele familie iets zegt, en dat uw ganse familie luistert naar uw broer (CGVS, p. 34, 42). Vreemd genoeg verklaarde u tijdens het gehoor op het CGVS ook nog eens dat u eigenlijk gewoon vrijwillig naar ceremonies ging (CGVS, p. 4, 42). Toen u gevraagd werd waarom u dan had verklaard bij DVZ dat zij u dwongen, meldde u dat u zelfs niet hebt gesproken over ceremonies (CGVS, p. 42).

Ook over de incidenten die u aanhaalt valt het één en ander op te merken. Zo verklaarde u dat er eigenlijk twee echte aanvaringen waren met uw broer die tot uw vertrek hebben geleid (zie supra). Zo had u een eerste aanvaring met uw broer omdat hij u naar de moskee wou meenemen om te praten met religieuze leiders. Omdat u weigerde, ontstond een vechtpartij en bent u nadien uit het huis gezet (CGVS, p. 33). Het is echter bijzonder vreemd dat u over dit eerste incident bij DVZ eigenlijk met geen woord repte. Gezien de ernst van de feiten (u werd toch uit uw huis gezet) is het eigenlijk onbegrijpelijk dat u daarover niets zou vertellen bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS. Uw verklaring dat u het toen kort moest houden (CGVS, pg. 26), is dan ook niet afdoend.

Ook zou u nadien zijn teruggekeerd omdat uw moeder dat had gevraagd. Uw broer zou u betrappt hebben op uw kamer toen u alcohol aan het drinken was en opnieuw zou het tot een gevecht komen (CGVS, p. 33). Echter legde u hierover tegenstrijdige verklaringen af. U verklaarde dat het een groot gevecht was en dat mensen **van buiten naar binnen in het huis** kwamen (CGVS, p. 33). Echter, bij de DVZ had u verklaard dat uw broer u vernederd had **op straat** (Vragenlijst CGVS, Vraag 3.5), hetgeen toch een wezenlijk verschil is. U zou daarna voor de tweede keer naar uw vriend zijn getrokken (CGVS, p. 33), maar slaagde er niet in te zeggen waar exact die vriend eigenlijk exact woonde (CGVS, p. 4). Bovendien verklaarde u dat de tweede ruzie plaatsvond twee weken nadat uw moeder was gestorven (CGVS, p. 38). Het is dan ook bijzonder ongeloofwaardig dat, aangezien u eerder verklaarde reeds te zijn verhuisd en enkel voor uw moeder naar huis was gekomen, u na haar dood van uw moeder nog twee weken thuis zou wonen. Gezien het feit dat zij u zelfs gewaarschuwd heeft om niet thuis te blijven, is het des te onbegrijpelijk dat u toch zou thuisblijven. De verklaring die u hiervoor geeft dat u dom bent is dan ook niet afdoend (CGVS, p. 36).

Finaal bleef u ook bijzonder vaag wanneer het ging om uw laatste bezoek aan een moskee, of de laatste keer dat u had gebeden. Zo verklaarde u vooreerst dat het **heel lang geleden** was dat u in een moskee was geweest (CGVS, p. 13). Vervolgens verklaarde u dat het jaren geleden moet geweest zijn en nog iets later corrigeerde u uzelf en zei u dat het van **de dood van uw moeder in 2015** geleden was (CGVS, p. 13). Wat er ook van zij, u verklaarde bovendien dat u nooit naar de moskee ging, en als u dan al eens ging dat dat lang geleden was en zeker niet om te bidden (CGVS, p. 13). Echter, niet veel later verklaarde u vreemd genoeg dat wanneer mensen samenkomen voor bijeenkomsten of processies u wel naar de moskee gaat (CGVS, p. 13). Tenslotte verklaarde u ook dat u stopte met bidden in 2000 (CGVS, p. 15), hetgeen vreemd is aangezien u bij DVZ had verklaard dat u gedwongen werd om te bidden (Vragenlijst CGVS, Vraag 3.5).

Bovenstaande tegenstrijdigheden en vooral uw gebrek aan éénduidigheid zijn zo frappant dat aan uw asielerlaas weinig geloof kan worden gehecht. De verklaringen die u voor al deze tegenstrijdigheden aflegt zijn bovendien absoluut niet afdoend. Van een asielloozer kan verwacht worden dat hij ten overstaan van de verschillende Belgische asielinstanties gelijklopende en coherente verklaringen aflegt over cruciale elementen van zijn asielaanvraag. Daarnaast wijst het CGVS er ook op dat uw eerdere verklaringen bij DVZ werden afgenomen met behulp van een tolk die het Arabisch machtig is. U verklaarde zich na afloop van het interview akkoord met deze verklaringen en gaf tijdens het gehoor op het CGVS aan dat het gehoor bij DVZ goed was verlopen (CGVS, pg. 2).

Verder heeft u ook niet aannemelijk kunnen maken dat u in Irak verbleef tot juni 2015 waardoor opnieuw afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Zo kunnen een aantal vraagtekens geplaatst worden bij de door u geschetste reisweg. U kon vooreerst niet aangeven wanneer u Irak eigenlijk had verlaten, enkel dat het eind juni moet geweest zijn. U kon zich niet herinneren welke datum het exact was, welke dag in de week het was, noch of het in het begin of op het einde van de week was (CGVS, p. 17-18). Van een ingrijpende gebeurtenis als deze, waarbij iemand zijn land, huis, familie en vrienden verlaat, kan logischerwijs verwacht worden hij zich dat toch beter zou herinneren. Daarnaast kon u eigenlijk ook helemaal niets vertellen over recente gebeurtenissen in Bagdad vlak voor uw vertrek (CGVS, 18). Tenslotte verklaarde u ook dat u naar België bent gereisd met uw eigen paspoort (CGVS, p. 17). Toen u gevraagd werd waar uw paspoort dan naartoe was, verklaarde u stereotiep dat u het werd afgenomen door de smokkelaar (CGVS, p. 27). Toen u gevraagd werd of u een kopie van uw paspoort had, verklaarde u aanvankelijk van niet, maar corrigeerde u nadien zich zelf en zei u dat u het gevraagd had aan uw zus, maar dat uw broer het niet wou geven (CGVS, p. 28). Vreemd genoeg had u wel eerder verklaard dat uw zus alle andere documenten van bij u thuis gewoon had gebracht naar uw vriend (CGVS, p. 24). Het feit dat u deze identiteitsdocumenten liever achterhoudt, doet vermoeden dat de inhoud niet zou stroken met uw verklaringen en u Irak misschien al even heeft verlaten. Dat vermoeden wordt overigens versterkt door de stempels op de achterzijde van de door u voorgelegde diploma's en uw tegenstrijdige verklaringen daaromtrent. Zo verklaarde vooreerst u dat de stempels dienden om in het buitenland te kunnen studeren en dat u dat geprobeerd hebt (CGVS, p. 25). Toen u gevraagd werd wanneer u dat geprobeerd hebt, verklaarde u plots dat u dat eigenlijk niet hebt geprobeerd en u die stempels plots nodig had voor eender welke aanvraag (CGVS, p. 25-26).

Volledigheidshalve merkt het CGVS ook nog op dat u tijdens het gehoor gevraagd werd of u over een profiel op Facebook (FB) beschikte. U verklaarde vooreerst dat u er op dit moment geen had, maar dat u het lang geleden wel eens had gebruikt (CGVS, p. 8). Vreemd genoeg verklaarde u aan het eind van het interview dat u op Facebook groepen volgde voor atheïsten, en dat u vlak voor uw vertrek nog iets interessants had gelezen (CGVS, p. 37). Toen u gevraagd werd waarom u dan zou verklaren dat u geen FB had, verklaarde u plots toch een nieuwe account te hebben (CGVS, p. 37). Op de vraag hoe wij uw nieuwe én vooral oude account zouden kunnen terugvinden op Facebook verklaarde u opnieuw stereotiep dat u het vergeten was (CGVS, p. 38), hetgeen doet vermoeden dat u de inhoud liever niet kenbaar wilt maken omdat deze niet zou stroken met uw asielrelaas.

U hebt dus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 6 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt.

Anderzijds blijkt dat de sjiiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan beschouwd worden dat de situatie in Bagdad er niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de provincie Bagdad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegde zijn niet van de aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen omkeren. Uw identiteitskaart, nationaliteitsbewijs, rijbewijs, diploma's, woonstkaart, voedselrantsoenkaart en aanstellingsbericht bevestigen dat uw roots in Irak liggen, hetgeen het CGVS niet betwist, maar vormen geen bewijs voor de door u ingeroepen asielmotieven.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de schending van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijk motivering van de bestuurshandelingen, artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, "o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel + manifeste appreciatiefout". Tevens beroept hij zich op de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

2.1.2. Verzoeker gaat eerst in op zijn vrees voor vervolging. Hij verwijst naar het aangevoerde feitenrelaas en stelt weldegelijk vervolging te vrezen in Irak.

Hij zal geen bescherming kunnen verkrijgen. Zijn vrees blijkt uit zijn verklaringen bij het CGVS en zijn geloofwaardigheid wordt door het CGVS ten onrechte in twijfel getrokken.

Volgens verzoeker kunnen de aangehaalde tegenstrijdigheden en onduidelijkheden niet worden aanzien als dermate belangrijk dat zij afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van zijn relaas.

Er werd bij de DVZ uitgelegd dat hij kort moest zijn en later bij het CGVS wel de kans zou krijgen om de details uit de doeken te doen. *“Verzoeker vermoedt dat hij wellicht daarom bij de DVZ niet voldoende aandacht had geschonken aan de exacte tijdstippen of precieze omstandigheden waarin zijn moeilijkheden zich hadden voorgedaan, precies omdat hij in de veronderstelling verkeerde dat hij op een later tijdstip wel de mogelijkheid zou krijgen om zijn asielmotieven concreet toe te lichten.”*

Verzoeker stelt verder dat het CGVS geen rekening hield met zijn traumatische ervaringen in Irak. *“Deze traumatische ervaringen konden wel degelijk een redelijke verklaring bieden voor het feit dat verzoeker in de maanden die daarop volgden de gebeurtenissen heeft trachten te verwerken, uiteraard op zijn eigen manier.*

Het is algemeen geweten dat een traumatische ervaring bij een mens kan leiden tot psychische stoornissen, waaronder verdringing, vervlakking, verandering van de bewustzijnstoestand en zelfs tot een vertekende beleving van de werkelijkheid.

Het CGVS heeft ten onrechte onvoldoende rekening gehouden met dit menselijk aspect.”

Verzoeker geeft nog aan dat hij nog bezig is om via contacten in Irak bijkomende bewijzen te verzamelen.

2.1.3. Vervolgens gaat verzoeker in op het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Ten eerste vreest hij dat zijn leven bedreigd is als gevolg van het bestaande willekeurige geweld in Irak wegens het aan de gang zijnde binnenlands gewapend conflict. De veiligheidssituatie is niet veilig en niet stabiel.

Ten tweede zal verzoeker bij een terugkeer de aandacht trekken ingevolge zijn afwezigheid in het buitenland, en dit met alle veiligheidsrisico's van dien. Dit maakt dat zijn persoonlijke situatie uitzichtloos is. Verzoeker vreest hierdoor ernstig risico te lopen op een ontvoering of afrekening.

2.1.4. Ter terechtzitting legt verzoeker door middel van een aanvullende nota een attest van verstoting uit zijn stam met vertaling neer (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

2.2. Ter terechtzitting blijkt dat verweerder beschikt over een aanvullende nota van 20 juni 2016 waarin een update van de landeninformatie in het administratief dossier is opgenomen. Deze aanvullende nota werd bij vergissing niet opgestuurd in het onderhavige dossier.

Verzoekers advocaat verklaart echter uitdrukkelijk kennis te hebben van deze nota en verwijst naar de actuele situatie in Irak en Fallujah.

2.2.1. Verzoeker preciseert niet welke van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur hij geschonden acht naast de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel. Evenmin geeft hij aan op welke wijze dit zou zijn geschied. Derhalve wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

2.2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.4. In de bestreden beslissing wordt op omstandige, concrete, duidelijke en gedetailleerde reden uiteengezet waarom aan verzoekers asielaanvraag geen geloof kan worden gehecht. Meer bepaald wordt hierin vastgesteld dat verzoeker (i) er niet in slaagde duidelijkheid te scheppen omtrent het ogenblik waarop zijn problemen zouden zijn gestart; (ii) geen eenduidige verklaringen aflegde over zijn relatie met zijn broer(s), nochtans een kernelement in zijn relaas; (iii) geen duidelijkheid kon scheppen over de personen waarmee hij nu eigenlijk problemen kende; (iv) uiteenlopende, tegenstrijdige en onaannemelijke verklaringen aflegde over de incidenten die hij zou hebben meegemaakt; (v) bijzonder vaag bleef over zijn laatste bezoek aan de moskee en de laatste keer waarop hij zou hebben gebeden; (vi) niet aannemelijk maakte dat hij tot juni 2015 in Irak en Bagdad bleef; (vii) documenten en informatie achterhield voor het CGVS. Ten aanzien van de documenten in het administratief dossier (map 'documenten') wordt in de bestreden beslissing vastgesteld dat deze geen afbreuk kunnen doen aan voormelde vaststellingen.

De motieven die omtrent het voorgaande in de bestreden beslissing zijn opgenomen vinden steun in het administratief dossier en zijn pertinent en terecht. Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te ontkrachten.

Waar hij de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen tracht te minimaliseren en tracht af te doen als zijnde onbelangrijk, kan hij immers niet worden gevolgd. Deze vaststellingen betrekking hebben op de start van zijn problemen, de personen waarmee hij problemen kende, de concrete problemen die hij zou hebben ondervonden, het einde van zijn religieuze activiteiten, zijn vertrek uit zijn land van herkomst en zijn (identiteits-)documenten. Deze elementen kunnen bezwaarlijk worden beschouwd als zijnde onbelangrijk en betreffen stuk voor stuk essentiële kernelementen in zijn relaas.

Dat verzoeker wellicht onvoldoende aandacht besteedde aan het gehoor bij de DVZ en aan de exacte tijdstippen en precieze omstandigheden van zijn moeilijkheden, kan evenmin worden aangenomen. Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag immers worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks dat de vragenlijst die wordt ingevuld bij de DVZ niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon worden aangenomen dat verzoeker aldaar een kort en nauwkeurig overzicht zou geven van de belangrijkste elementen in zijn relaas en in dit kader in staat zou zijn om duidelijke en correcte verklaringen af te leggen. Dit geldt des te meer nu verzoeker uitdrukkelijk werd gewezen op het belang van het afleggen van gedegen verklaringen. Zo werd in de vragenlijst duidelijk aangegeven dat van hem werd verwacht dat hij nauwkeurig, maar in het kort, zou weergeven waarom hij bij een terugkeer problemen vreesde en dat hij in het kort de voornaamste elementen en feiten zou weergeven. Tevens werd hij erop gewezen dat hij steeds de waarheid moest vertellen en dat valse of onjuiste verklaringen tot gevolg konden hebben dat zijn asielaanvraag zou worden verworpen. Verzoeker verklaarde nadat de vragenlijst aan hem werd voorgelezen in het Arabisch bovendien dat alle in de vragenlijst opgenomen verklaringen juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen. Tevens gaf hij aan te weten dat valse of onjuiste verklaringen tot gevolg konden hebben dat zijn aanvraag zou worden verworpen (administratief dossier, vragenlijst, nr.1, 3.7). Hij ondertekende de vragenlijst verder uitdrukkelijk voor akkoord. Bij het CGVS bevestigde hij daarenboven uitdrukkelijk dat het interview bij de DVZ goed verlopen was en dat hij er alle redenen kon geven waarom hij Irak verliet (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.2-3). Bijgevolg is het niet ernstig om *post factum* en na te zijn geconfronteerd met een aantal vaststellingen, te beweren dat hij 'wellicht' geen aandacht besteedde aan het gehoor bij de DVZ en aan het afleggen van gedegen verklaringen.

Verzoeker poneert voorts op algemene wijze dat hij traumatische ervaringen zou hebben ondergaan. Deze algemene bewering kan de concrete motieven van de bestreden beslissing echter niet ontkrachten. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen medisch attest bijbrengt waaruit het bestaan van enig trauma in zijn hoofd kan worden afgeleid. Bijgevolg toont hij niet aan getraumatiseerd te zijn; laat staan dat hij aantoonde dat hij ingevolge hiervan aan geheugenproblemen zou lijden of niet in staat was om tijdens het gehoor volwaardige verklaringen af te leggen.

Voorts formuleerde verzoeker noch de advocaat die hem bijstond enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het gehoor bij het CGVS, blijkt uit het gehoorverslag dat het gehoor op normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen problemen worden afgeleid. Verzoeker laat bovendien na *in concreto* aan te tonen dat, waar of op welke wijze het beweerde trauma zijn verklaringen zou hebben beïnvloed. Evenmin toont hij aan dat of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing.

Inzake zijn atheïsme verklaart verzoeker te terechtzitting dat hij afstand heeft genomen van de Islam, als voorbeeld stelt hij dat hij niet wenst begraven te worden volgens de regels van de Islam. Hierover ondervraagd overeenkomstig artikel 14 PR RvV, namelijk op welke wijze hij dan wel begraven wenst te worden, verklaart verzoeker dat hij het nog niet weet en erover nadenkt. De vaststelling dat verzoeker enerzijds verklaart afstand te hebben genomen van de Islam en haar begravingsritueel maar, anderzijds, dat hij nog niet weet op welke wijze hij dan wel begraven wenst te worden, ondermijnt verzoekers geloofwaardigheid inzake zijn voorgehouden profiel als geloofsafvallige aangezien deze rite een essentieel onderdeel vormt van het geloof.

Het document dat verzoeker door middel van een aanvullende nota neerlegt (rechtsplegingsdossier, stuk 7), is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan het voorgaande. Dit stuk wordt immers slechts bijgebracht in de vorm van een makkelijk te manipuleren kopie, zodat hieraan geen bewijswaarde kan worden gehecht. Hoe dan ook kan het een gesolliciteerd document zijn dat op vraag van verzoeker en door zijn stam aan hem werd uitgereikt. Bovendien wordt dit document niet neergelegd in het kader en ter ondersteuning van een geloofwaardig relaas, hetgeen vereist is opdat aan zulk stuk enige bewijswaarde zou kunnen worden gehecht.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande.

Waar verzoeker verder beweert dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst louter ingevolge zijn afwezigheid zou dreigen te worden ontvoerd of geïsoleerd, dient te worden opgemerkt dat hij niet het minste begin van informatie bijbrengt omtrent het bestaan van zulke praktijken ten aanzien van terugkeerders in zijn land en regio van herkomst. Evenmin toont hij *in concreto* aan dat, waar, wanneer, om welke reden of onder welke omstandigheden hij aan zulke praktijken zou dreigen te worden blootgesteld.

Aldus toont verzoeker niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker poneert weliswaar dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling, doch hij voor niet één dienstig argument aan en brengt niet het minste begin van informatie bij ter weerlegging van de omstandige motivering die dienaangaande in de bestreden beslissing is opgenomen. Deze motivering vindt steun in het administratief dossier, is pertinent en terecht en wordt, daar zij niet dienstig wordt aangevochten, door de Raad overgenomen.

Bijkomend kan nog worden opgemerkt dat ter terechtzitting blijkt dat verweerder beschikt over een aanvullende nota met recente landeninformatie waaruit blijkt dat de situatie in Bagdad sedert het opstellen van de landeninformatie in het administratief dossier niet dermate is gewijzigd dat deze heden zou beantwoorden aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoeker verklaart hiervan kennis te hebben, weerlegt dit niet en vergenoegt zich ertoe te verwijzen naar de actuele situatie in Irak en de situatie in Fallujah.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes september tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS